

2011 m. sausio 18 d., antradienis

Skubios pagalbos, rehabilitacijos ir vystymosi susiejimas

41. apgailestauja, kad konkreči pažanga siejant skubią pagalbą, rehabilitaciją ir vystymąsi vis dar ribota, nepaisant gausesnių politinių įsipareigojimų, prisiimtų pastaraisiais metais;

42. pabrėžia, kad labai svarbu laiku, remiantis konkrečiais kriterijais ir išsamiai atliktu poreikių vertinimu, pereiti nuo skubios pagalbos prie pagalbos vystymuisi;

43. prašo skirti daugiau lėšų siekiant užtikrinti pagalbos tęstinumą ir svarstyti, kaip gerinti esamų finansinių priemonių lankstumą ir papildomumą perėjimo nuo skubios pagalbos prie pagalbos vystymuisi etapais;

44. ragina pagerinti humanitarinės pagalbos ir vystomosios pagalbos agentūrų dialogą ir koordinavimą jų veiksmų teritorijose ir atitinkamose tarnybose Europos institucijų ir valstybių narių lygmeniu;

*

* *

45. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Jungtinių Tautų humanitarinių reikalų koordinavimo tarnybai (OCHA).

Žemės ūkio pripažinimas strateginiu sektoriumi atsižvelgiant į aprūpinimo maistu saugumą

P7_TA(2011)0006

2011 m. sausio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl žemės ūkio pripažinimo strateginiu sektoriumi atsižvelgiant į aprūpinimą maistu (2010/2112(INI))

(2012/C 136 E/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 8 d. rezoliuciją dėl bendrosios žemės ūkio politikos ateities po 2013 m. ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. sausio 13 d. rezoliuciją dėl bendrosios žemės ūkio politikos ir pasaulinės maisto saugos ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl ES žemės ūkio ir klimato kaitos ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugšėjo 7 d. rezoliuciją dėl sąžiningų ūkininkų pajamų: veiksmingesnė Europos maisto produktų tiekimo grandinė ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų, SEC(2010)1058,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. gegužės 22 d. rezoliuciją dėl kylančių maisto kainų Europos Sąjungoje ir besivystančiose šalyse ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0286.

⁽²⁾ OL C 46 E, 2010 2 24, p. 10.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0131.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0302.

⁽⁵⁾ OL C 279 E, 2009 11 19, p. 71.

2011 m. sausio 18 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES pagalbos besivystančioms šalims sprendžiant aprūpinimo maistu problemas politikos programa“,
  - atsižvelgdamas į JT Tūkstantmečio vystymosi tikslus, iš kurių vienas – iki 2015 m. perpus sumažinti badaujančių pasaulio gyventojų dalį, palyginti su 1990 m.,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonę (A7–0376/2010),
- A. kadangi Europos piliečių aprūpinimas maistu, sveiko ir aukštos kokybės maisto tiekimas vartotojams prienamomis kainomis ir ūkių pajamų užtikrinimas nuo pat bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP) pradžios buvo pagrindiniai jos tikslai ir šiuo metu tebėra vieni iš svarbiausių ES tikslų,
- B. kadangi pastaruoju metu svyruojant maisto ir pagrindinių prekių kainoms kilo didžiulis susirūpinimas dėl Europos ir pasaulinių maisto tiekimo grandinių veikimo, o maisto produktų kainų padidėjimas labiausiai pakenkė pažeidžiamiausioms gyventojų grupėms,
- C. kadangi kainų svyravimas žemės ūkyje yra nuolatinio pobūdžio, nes nustatant kainas neproporcingai reaguojama į mažus gamybos lygio pokyčius ir tai labai dažnai vyksta dėl spekuliacijų,
- D. kadangi neseniai vykusiame Maisto ir žemės ūkio organizacijos Pasaulio aprūpinimo maistu komiteto posėdyje ES pabrėžė itin didelio kainų svyravimo problemą, o naujai aukšto lygio ekspertų grupei pavesta pateikti kainų svyravimo priežasčių ir su tuo susijusių priemonių ataskaitą,
- E. kadangi klimato reiškiniai ir kiti įvykiai gali priversti šalis vykdyti protekcionistinę politiką, kaip matyti iš neseniai Rusijos ir Ukrainos paskelbto draudimo eksportuoti kviečius – abi šios šalys iš viso eksportuoja apie 30 proc. pasaulio kviečių,
- F. kadangi pasaulinei maisto gamybai gali nuolat trukdyti įvairūs veiksniai, įskaitant kenkėjų ir ligų poveikį, gamtos išteklių prieinamumą ir gaivalines nelaimes, kaip parodė 2010 m. užsitęsusi sausra ir gaisrai Rusijoje bei masiniai potvyniai Pakistane,
- G. kadangi dėl klimato kaitos vis dažniau kils minėtųjų gaivalinių nelaimių, o tai trukdys užtikrinti aprūpinimą maistu,
- H. kadangi dėl gamtos išteklių stokos kyla uždavinys gaminti daugiau naudojant mažiau išteklių ir reikia skirti dėmesį tvariai gamybai,
- I. kadangi ES yra didžiausia grynoji žemės ūkio produktų importuotoja, o jos gyvulininkystės sektorius pernelyg priklauso nuo baltymų ir aliejinių augalų produktų ir kukurūzų importo, taip pat nuo vaisių ir daržovių importo, ir taip yra, *inter alia*, dėl to, kad mūsų gamintojams neleidžiama taikyti tų pačių minėtųjų produktų gamybos metodų,
- J. kadangi, remiantis Maisto ir žemės ūkio organizacijos (MŽŪO) prognozėmis, pasaulio gyventojų skaičiui padidėjus nuo 7 iki 9,1 mlrd. iki 2050 m. turės būti tiekama 70 proc. daugiau maisto,
- K. kadangi Europos Sąjungoje dar egzistuoja skurdas ir badas; kadangi Europos Sąjungoje 79 mln. žmonių vis dar gyvena žemiau skurdo ribos (60 proc. šalies, kurioje asmuo gyvena, vidutinių pajamų); kadangi praėjusią žiemą 16 mln. ES piliečių iš labdaros organizacijų gavo pagalbą maistu,
- L. kadangi aprūpinimas maistu reiškia ne tik maisto tiekimą, bet, pasak MŽŪO, ir visų asmenų teisę gauti maisto ir sveikai maitintis; kadangi tapusi konkurencingesnė Europa galėtų padėti užtikrinti pasaulio aprūpinimą maistu,

2011 m. sausio 18 d., antradienis

- M. kadangi dėl pasaulinės ekonomikos ir finansų krizės poveikio neturtingiausi visuomenės nariai dar blogiau apsirūpina maistu,
- N. kadangi iš esmės dėl sudėtingų sąlygų rinkoje ir didėjančių gamybos sąnaudų 2009 m. smarkiai sumažėjo ūkininkų pajamos, kurios dešimtmetį nekito; kadangi turint mintyje tai, kad žemės ūkio sektoriuje pajamos daug (40 proc., skaičiuojant pagal darbo vienetą) mažesnės nei kituose ekonomikos sektoriuose, vienam kaimo gyventojui tenka daug (apie 50 proc.) mažesnės pajamos nei miestuose,
- O. kadangi ūkininkams tenka vis mažesnė pridėtinės vertės, sukuriamos maisto tiekimo grandinėje, dalis, tuo tarpu maisto pramonei tenkanti dalis didėja; kadangi būtina užtikrinti tinkamą maisto tiekimo grandinės veiklą norint, kad ūkininkai gautų teisingą atlygį už savo produkciją,
- P. kadangi, kalbat apie visą maisto gamybos, tiekimo ir vartojimo grandinę, prarandama iki 50 proc. ES pagaminamo maisto,
- Q. kadangi tik apie 7 proc. ES ūkininkų jaunesni nei 35 metų,
- R. kadangi aprūpinimas maistu yra esminis Europai kylantis klausimas, reikia užtikrinti, kad įvairiuose sektoriuose vykdoma ES lygmens politika – BŽŪP, energetikos politika, tyrimų programos, vystymosi ir prekybos politika bei finansinis reguliavimas – derėtų ir būtų koordinuojama,
1. pabrėžia, kad tvirtas ir tvarus ES žemės ūkio sektorius ir klestinti bei tvari kaimo aplinka, kurios pagrindas – tvirta BŽŪP, yra itin svarbūs aspektai siekiant įgyvendinti aprūpinimo maistu uždavinį;
  2. patvirtina, kad ES taiko aukščiausius pasaulyje žemės ūkio ir maisto produktų gamybos standartus ir skiria daug dėmesio maisto saugai, maisto kokybei ir žemės ūkio tvarumui aplinkos požiūriu;
  3. mano, kad reikės visų rūšių ūkininkavimo siekiant būti pajėgiems išmaitinti Europą ir trečiąsias šalis;

Aprūpinimas maistu Europoje ir pasaulyje

4. mano, kad teisė į apsirūpinimą maistu yra viena iš pagrindinių žmogaus teisių, o tai pasiekama, kai visi žmonės visą laiką turi fizinių ir ekonominių galimybių gauti tinkamo, saugaus (sveikatos požiūriu) ir maistingo maisto savo kasdieniams mitybos poreikiams patenkinti laikantis savo prioritetų, siekiant užtikrinti aktyvų ir sveiką gyvenimą;
5. patvirtina, kad ES tenka pareiga maitinti savo piliečius ir nuolatinis ūkininkavimas ES yra labai svarbus šioje srityje; atkreipia dėmesį į tai, kad dėl augančių gamybos sąnaudų ir kainų svyravimo ES mažėja ūkių pajamos ir tai daro neigiamą įtaką ūkininkų galimybėms išlaikyti gamybą; atkreipia dėmesį į Europos ūkininkų išlaidas, kurios jiems tenka siekiant atitikti aukščiausius pasaulyje maisto saugos, aplinkosaugos, gyvūnų gerovės ir darbo standartus; pabrėžia, kad ūkininkams turi būti atlyginama už šias papildomas išlaidas ir už jų teikiamas prekes visuomenei; pabrėžia, kad į ES įvežamas maistas iš trečiųjų šalių privalo atitikti tuos pačius aukštus standartus, kad nenukentėtų Europos gamintojų konkurencingumas;
6. pripažįsta, kad pakankamo maisto tiekimo užtikrinimas – esminis aprūpinimo maistu aspektas, tačiau taip pat pripažįsta, jog, norint užtikrinti galimybę gauti maisto ir jo prieinamumą, reikia siekti užtikrinti pakankamą gyvenimo lygį, ypač neturintiems pakankamai ekonominių išteklių – tai dažnai būna vaikai, pagyvenę asmenys, migrantai, pabėgėliai ir bedarbiai;
7. pritaria formulei „aprūpinimas maistu – mityba – kokybė – artumas – inovacijos – našumas“; mano, kad norint ją įgyvendinti, būsimosiomis BŽŪP priemonėmis turėtų būti atsižvelgiama į visuomenės lūkesčius, kad tai turėtų būti ir žemės ūkio, ir maisto politika, kurią vykdant visuomenei būtų teikiama informacija apie sveiką mitybą;

2011 m. sausio 18 d., antradienis

8. mano, kad ES turėtų sudaryti geresnes sąlygas valstybėse narėse įgyvendinti mitybos programas, pvz., vaisių ir pieno mokyklose programas, taip pat geriau remti švietimo ir informavimo apie produktų kilmę ir mitybą programas, nes priimant pakankama informacija grindžiamus mitybos sprendimus galima užkirsti kelią ligoms ir sumažinti didelį socialinių išlaidų krūvį Europoje; taip pat ragina įgyvendinti daugiau mitybos rėmimo programų, kurių administracinė našta būtų mažesnė, o šioms programoms skirti biudžetai - didesni; ragina Komisiją įvertinti tokių programų praktinius klausimus;
9. dar kartą patvirtina savo paramą labiausiai nepasiturinčių asmenų programai; primena, kad pasitelkdamas savo Ūkių įstatymą JAV daug paramos skiria savo Papildomai mitybos rėmimo programai, duodančiai nemažai pajamų sektoriui ir visai ekonomikai, kartu patenkinant dalį neturtingiausių žmonių maisto poreikių;
10. žino, kokių didelių problemų klimato kaita kelia norint užtikrinti aprūpinimą maistu, ypač kai dažnėja ir didėja gaivalinės nelaimės – sausros, potvyniai, gaisrai, audros ir kt.; pabrėžia, kad didėja vandens trūkumo problema ir atkreipia dėmesį į jos poveikį maisto gamybai; pabrėžia, kad reikia skubiai spręsti vandens valdymo ir klimato kaitos problemas;
11. primena, kad energetinis saugumas ir aprūpinimas maistu labai glaudžiai susiję; pripažįsta, kad energijos sąnaudos yra vienas iš svarbiausių žemės ūkio, kuris iš esmės priklauso nuo naftos, pelningumo lygio nustatymo veiksnių; ragina imtis priemonių, kurios paskatintų ūkininkus vykdyti labiau energiją taupančią veiklą ir kurti alternatyvius apsirūpinimo energija šaltinius; primena, kad reikia nuoseklesnės paramos mokslinių tyrimų ir konsultavimo paslaugų plėtojimui skatinti;
12. nepaisant to, mano, kad suteikiant didesnę postūmį plėtoti atsinaujinančiuosius energijos išteklius ir pasiekti 2020 m. tikslus privalu atsižvelgti į poveikį maisto gamybai ir aprūpinimui maistu; pabrėžia, kad pusiausvyra sprendžiant maisto ir kuro problemą sudėtinga;
13. pažymi didelę priklausomybę nuo baltymų ir aliejinių augalų produktų importo iš trečiųjų šalių, šoktelėjus kainoms turinčios neigiamų padarinių maisto ir žemės ūkio pramonei, ypač gyvulininkystės sektoriui;
14. ragina Komisiją pasiūlyti techninį nedidelio genetiškai modifikuotos medžiagos kiekio importuojamuose genetiškai nemodifikuotuose produktuose problemos sprendimą ir pasiūlyti, kad ES būtų greičiau pritarta naujos genetiškai modifikuotų pašarų rūšies importui, kai tik bus įrodyta, kad ji saugi;
15. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad visuomenė turėtų prieigą prie informacijos apie apsirūpinimo maistu kontrolės rezultatus, siekiant, kad būtų daugiau skaidrumo Europos lygmeniu;
16. yra susirūpinęs dėl žemių užėmimo problemos atsiradimo ir jos pasekmių apsirūpinimui maistu besivystančiose šalyse, žemės ūkio ateičiai ir ūkininkams; ragina Komisiją tirti šią padėtį atsižvelgiant į žemės valdymą ir gamtos išteklius;
17. pastebi, kad dėl aukštų pašarų kainų gyvulininkystės ūkių padėtis ES pablogėjo; todėl ragina tikslingai panaudoti priemones, kurias galima taikyti pagal Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007 dėl bendro rinkų organizavimo, siekiant stabilizuoti rinką ir išvengti krizės;
18. mano, kad našumas, kuris padidės naujose valstybėse narėse, padidins turimos žemės plotus ir sudarys galimybę paskatinti baltymų ir aliejinių augalų produktų gamybą ES;
19. pažymi, kad neįmanoma užtikrinti apsirūpinimo maistu saugumo, jei nėra nemokamos prieigos prie genetinių išteklių maisto pramonei ir žemės ūkiui; pripažįsta, kad MŽŪO Tarptautinė sutartis dėl augalų genetinių išteklių maisto pramonei ir žemės ūkiui yra svarbi žemės ūkio biologinės įvairovės, kuri padeda išvengti klimato kaitos padarinių, išsaugojimo priemonė;
20. pabrėžia, kad šiuo metu rengiamos tausių energinių augalų auginimo skatinamosios priemonės jokia būdu neturi pakenkti visuomenės aprūpinimui maistu;

2011 m. sausio 18 d., antradienis

21. ragina valstybes nares parengti ir igyvendinti programas, kurios apimtu konkrečias žemės ūkio priemones, skirtas klimato kaitos padariniams sušvelninti ir prie jų prisitaikyti;

22. pabrėžia, kad reikia skatinti pradėti vartotojams skirtos informacijos apie ūkininkų ir žemės ūkio sektoriaus pastangas, susijusias su aplinkos apsauga ir aprūpinimu maistu, kampaniją;

Žemės ūkis, finansų rinkų ir kainų svyravimai

23. mano, kad finansų ir žemės ūkio rinkos šiandien labiau tarpusavyje susijusios negu kada nors anksčiau; mano, kad vien Europos atsako nepakanka ir kad Europa kainų svyravimų ir aprūpinimo maistu klausimais turėtų imtis veiksmų, suderintų su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis; remia veiksmus, kurių šiuo tikslu ėmėsi G20 pirmininkaujanti šalis;

24. pabrėžia problemas, su kuriomis susiduria ūkininkai, kai rinkos ir kainos labai svyruoja; atkreipia dėmesį į sunkumus, kuriuos ūkininkai patiria bandydami iš anksto planuoti, kai vyksta dideli svyravimai; ragina Komisiją skubiai imtis pastovių ir tvirtų priemonių, kuriomis būtų sprendžiama svyravimų žemės ūkio rinkose problema; mano, kad tai bus svarbiausias veiksnys užtikrinant gamybos išlaikymą Europos Sąjungoje;

25. pažymi, kad pirminių žemės ūkio prekių kainų indeksas finansų rinkose dar niekada nebuvo toks nepastovus; kaip pavyzdį nurodo neseniai padidėjusią sutarčių dėl kviečių kainą, per du mėnesius pakilusią 70 proc., o prekyba jais Paryžiaus prekių rinkoje išaugo daugiau kaip dvigubai;

26. pabrėžia, kad šiuos reiškinius tik iš dalies sukėlė pamatiniai rinkos veiksniai – pasiūla ir paklausa – ir kad didelę įtaką jiems susidarant turėjo spekuliacija; pažymi, kad spekuliacinė elgsena sudarė iki 50 proc. pastarojo laikotarpio kainų šuolių; pritaria JT specialiojo pranešėjo išvadoms dėl teisės į maistą, susijusioms su didžiųjų institucinių investuotojų – rizikos draudimo fondų, pensijų fondų ir investicinių bankų, kurie paprastai nesirūpina žemės ūkio rinkomis – atliekamu vaidmeniu, kai šie investuotojai savo veiksmis išvestinių priemonių rinkoje daro įtaką pagrindinių prekių kainų indeksams;

27. šiomis aplinkybėmis pritaria, kad būtų persvarstyti galiojantys teisės aktai, kuriais reglamentuojamos finansinės priemonės ir kuriais turėtų būti numatyta galimybė prekiauti skaidriai; primena, kad finansinės priemonės turėtų būti naudingos ekonomikai ir padėti žemės ūkio gamintojams įveikti krizes bei pašalinti klimato reiškinų padarinius; kartu neturėtų būti leidžiama, kad spekuliacija keltų grėsmę ūkiams, kurie šiaip jau dirba našiai;

28. teigiamai vertina Komisijos pasiūlymą reguliuoti ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų veiklą; nori, kad būtų sukurta apsaugos nuo itin didelių kainų svyravimų priemonių, kurias būtų galima panaudoti kaip greito reagavimo į krizę priemonę; nori, kad siekiant panaikinti spekuliuotojų galimybes pasinaudoti nesąžiningu privalumu dėl įvairių reguliavimo sistemų skirtumų būtų koordinuojami ES ir trečiųjų šalių, pvz., JAV, teisės aktai;

29. pritaria, kad Europoje būtų imamasi griežtesnių veiksmų spekuliacijos problemai spręsti, įskaitant įgaliojimų riboti spekuliaciją suteikimą reguliavimo ir priežiūros institucijoms; mano, kad pagrindinių biržos prekių išvestinės finansinės priemonės skiriasi nuo kitų išvestinių finansinių priemonių ir kad pagrindinių biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis turėtų prekiauti tik prekybininkai, turintys teisėtų interesų apsaugoti prekiautojų žemės ūkio produktais verslą ir kitus su tikrąja žemės ūkio gamyba tiesiogiai susijusius asmenis; ragina Komisiją užtikrinti, kad teisė prekiauti maisto produktų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis būtų kuo labiau ribojama ir suteikiama tik investuotojams, tiesiogiai susijusiems su žemės ūkio rinkomis;

30. reiškia savo susirūpinimą dėl galinčios turėti rimtų pasekmių koncentracijos, kuri susidarė prekyboje gūdais ir dėl kurios atitinkami verslo subjektai gali daryti poveikį rinkos kainoms; pažymi, kad tai gali padidinti kainų svyravimus, nes grūdų prekiautojai suinteresuoti dideliais kainų kitimais dėl savo spekuliatyvių sandorių; mano, kad tai taip pat rodo, jog reikia intervencinių atsargų arba kokios nors kitos apsaugos priemonės, siekiant skatinti kainų stabilumą ir apginti ūkininkų bei vartotojų interesus;

2011 m. sausio 18 d., antradienis

31. pabrėžia, kad neįmanoma imtis realių veiksmų kovojant su dideliais kainų svyravimais, jei neturima intervencinių ar strateginių atsargų; todėl mano, kad būsimoje BŽŪP rinkos intervencinių priemonių vaidmuo turėtų būti didesnis;

32. pabrėžia, kad reikia daugiau skaidrumo ir sąžiningumo maisto tiekimo grandinėje siekiant užtikrinti teisingą atlygį ūkininkams, priimtina pelną ir nustatyti atitinkamą kainą maisto tiekimo grandinėje, taip pat užtikrinti tvarų žemės ūkio sektorių, kuriuo bus garantuotas aprūpinimas maistu; primygtinai ragina Komisiją pateikti konkrečius ir veiksmingus pasiūlymus, kad būtų išspręstas šis klausimas;

33. pažymi, kad susidūrusios su kainų svyravimais mažas pajamas gaunančios ir maisto trūkumą patiriančios šalys dažniausiai būna pažeidžiamesnės;

Pasaulinės maisto atsargos pasauliniam aprūpinimui maistu

34. pažymi, kad šiuo metu bendra pasaulinė maisto pasiūla nėra nepakankama ir kad daugelis žmonių apsirūpinti maistu negali veikiau dėl jo neprieinamumo ir didelių kainų;

35. nepaisant to, pažymi, kad pasauliniai maisto ištekliai daug mažesni negu praeityje – per 2007 m. maisto krizę jie sumažėjo iki rekordiškai mažo lygio – 12 savaičių pasaulinių maisto atsargų; pažymi, kad pasaulinė maisto gamyba tampa vis labiau pažeidžiama dėl ypatingų gaivalinių reiškinių, susijusių su klimato kaita, dėl pasaulinės didėjančio žemės trūkumo problemos, kuri kyla, visų pirma, dėl didėjančios urbanizacijos, bei dėl gausėjančių kenkėjų ir ligų, kurios gali sukelti staigų, neprognozuojamą maisto trūkumą;

36. todėl mano, kad būtų naudinga pasaulinė tikslinė maisto atsargų sistema (tiek nenumatytiems atvejams skirtų atsargų badui mažinti, tiek atsargų, kurios būtų naudojamos pagrindinių prekių kainoms reguliuoti), padedanti lengviau vykdyti pasaulinę prekybą, kai šokteli kainos, apsaugoti nuo nuolatinio protekcionizmo ir padedanti mažinti spaudimą pasaulinėms maisto rinkoms; mano, kad šias atsargas turėtų valdyti bendra Jungtinių Tautų globojama įstaiga arba MŽŪO, kuri turėtų visapusiškai pasinaudoti MŽŪO ir JT Pasaulinės maisto programos vykdytojų sukauptu patirtimi; ragina Komisiją skubiai išnagrinėti situaciją ir pateikti Parlamentui ataskaitą, kaip veiksmingiausiai būtų galima tai pasiekti; dar kartą ragina Komisiją svariai prisidėti propaguojant šią tikslingai nukreiptą pasaulinę maisto atsargų sistemą;

37. primena, kad ES iki šiol reagavo skirdama pagalbą ir pinigus, pasitelkdama Maisto priemonę ir kitas programas; nori gauti šios priemonės veiksmingumo ataskaitas, įskaitant ataskaitas dėl pažangos kovojant su priežastimis ir simptomais, ir ragina Komisiją išnagrinėti galimybę patvirtinti priemonę, skirtą padėti kovoti su badu pasaulyje;

38. dar kartą pakartoja, kad žemės ūkio vystymasis labai svarbus besivystančioms pasaulio šalims ir kad labai svarbu skirti tinkamą ES oficialios paramos vystymuisi (OPV) dalį žemės ūkio sektoriui; apgailestauja, kad nuo XX amžiaus 9-ojo dešimtmečio žemės ūkiui skiriamos paramos vystymuisi lygis itin sumažėjo, ir palankiai vertina tai, kad pripažįstama, jog reikia eiti priešinga linkme; ragina Komisiją skirstant savo paramą vystymuisi teikti pirmenybę žemės ūkiui, įskaitant pagalbą ūkininkams, siekiantiems patekti į rinką;

39. apgailestauja dėl Jungtinių Tautų 2010 m. aukščiausiojo lygio susitikimo išvadų dėl Tūkstantmečio plėtros tikslų (TPT), iš kurių matyti, kad išsivysčiusios šalys dar toli gražu neįvykdė savo įsipareigojimų, susijusių su oficialia parama vystymuisi;

40. džiaugiasi dėl Pasaulio banko iniciatyvos 2010 m. Jungtinių Tautų aukščiausiojo lygio susitikimo metu atliekamų darbų dėl Tūkstantmečio plėtros tikslų (TPT) kontekste, kuria siekiama padidinti paramą žemės ūkio sektoriui norint paskatinti pajamas, užimtumą ir maisto saugą visų pirma mažas pajamas gaunančiuose regionuose;

Naujoji BŽŪP, kuria būtų reaguojama į iššūkius

41. dar kartą patvirtina pranešime dėl BŽŪP ateities po 2013 m. išdėstytą poziciją; dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą vykdyti tvirtą žemės ūkio ir kaimo plėtros politiką, kuria būtų užtikrintas visų žmonių aprūpinimas maistu, išsaugotas Europos kaimo gyvybingumas, užtikrintas konkurencingės žemės ūkis ir

2011 m. sausio 18 d., antradienis

žemės ūkio gamybos tęstinumas visoje ES, remiamos inovacijos, konkurencingumas ir užimtumas ir kuri atliktų tam tikrą vaidmenį sprendžiant didžiąsias pasaulines problemas, pvz., kovos su klimato kaita; be to, pabrėžia, kad būtina ir toliau paprastinti BŽŪP ir panaikinti su ja susijusį biurokratizmą siekiant sumažinti jos įgyvendinimo sąnaudas, tenkančias subjektams, kuriems taikoma ši politika;

42. pabrėžia vaidmenį, kurį būsimajame BŽŪP turi atlikti jauni ūkininkai; pažymi, kad tik 7 proc. Europos ūkininkų yra jaunesni nei 35 m., ir kartu pažymi, kad per ateinančius 10 metų į pensiją išeis ne mažiau kaip 4,5 mln. ūkininkų; teikia pirmenybę veiklos pradžios premijų, subsidijuojamų paskolų palūkanų normų ir kitų skatinamųjų jauniems ūkininkams skirtų priemonių, kurias valstybės narės įgyvendino iš savo kaimo plėtros biudžetų, stiprinimui; dar kartą patvirtina savo biudžeto pakeitimo, susijusio su jaunimo mainų programa, turinį ir nori, kad tai būtų įgyvendinta kaip bandomasis projektas; taip pat ragina panaikinti visas administracines kliūtis, užkertančias kelią jauniems žmonėms steigti ūkius;

43. mano, kad moksliniai tyrimai ir inovacijos yra nepaprastai svarbūs sprendžiant apsirūpinimo maistu saugumo problemas, kai gamyba didinama sunaudojant mažiau išteklių; pabrėžia, kaip svarbu ūkio sektoriuje skatinti kvalifikacijos kėlimą, užtikrinti galimybę mokytis, perduoti žinias bei keistis gerąja praktika; dar kartą primena, kad kartu įgyvendinant BŽŪP ir kitas politikos sritis būtina koordinuota strategija, siekiant pagerinti galimybes naudotis moksliniais tyrimais ir naujovėmis žemės ūkyje;

44. ragina Komisiją ir valstybes nares pasinaudoti visomis pagal Mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir demonstracinės veiklos septintąją bendrąją programą teikiamomis galimybėmis mokslinių tyrimų ir technologinių naujovių srityje, siekiant pagerinti našumą ir drauge paisyti energijos vartojimo efektyvumo ir tvarumo reikalavimų;

45. pažymi, kad kiekvienais metais dėl klimato kaitos ir urbanizacijos mažėja žemės, kuri gali būti naudojama žemės ūkio produktų gamybai;

46. labiausiai nori pabrėžti, kaip svarbu užtikrinti Europos žemės ūkio įvairovę, įvairių žemės ūkio modelių, ypač smulkių ūkių, kurie kuria darbo vietas ES kaimo vietovėse, sambūvį ir maisto, įskaitant smulkių ūkių ir nepramoninius produktus, pagamintus trumpoje maisto tiekimo grandinėje, ir mitybos kokybę ir įvairovę visoje Europoje, siekiant skatinti kaimo vietovių plėtrą ir apsaugoti regioninių maisto ir vyno sektorių paveldą;

47. pažymi, kad vietos tradicinė žemės ūkio praktika, šeimų ūkiai, smulkieji ir ekologiniai ūkiai gali vertingai prisidėti prie aprūpinimo maistu, nes ši praktika dažnai yra našus žemės naudojimo būdas pasi-
telkiant metodus, ilgą laiką specialiai plėtotus atskiruose regionuose, ir padeda išlaikyti glaudų ryšį tarp produkto ir jo kilmės vietos bei parodo šio produkto kokybę ir autentiškumą; pažymi būtinybę, kad šios žemės ūkio rūšys galėtų būti vystomos kartu su tvariais moderniais ūkiais, kurie savo veikloje apjungia didelį našumą ir tvarų žemės naudojimą;

48. taip pat pabrėžia, kad pernelyg didelis ūkių dalijimas kai kuriose valstybėse narėse trukdo žemės ūkio našumui ir kad reikia imtis priemonių, kuriomis būtų skatinama smulkias ūkio valdas jungtis;

49. pabrėžia, kad būtina išsaugoti žemės ūkio įvairovę ES ir pripažįsta, kad šviežiais vietos ūkių produktais aprūpinama vietos rinka yra aplinką tausojanti, ir tai taip pat padeda remti susikūrusias ūkių bendruomenes; pažymi, koks svarbus ūkininkavimas mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse; ragina Komisiją į šį įvairialypį Europos žemės ūkio modelį atsižvelgti būsimuose BŽŪP pasiūlymuose, ypač apsvarstant galimybę parengti specialias skatinamąsias finansines priemones ir identifikavimo schemas;

50. pabrėžia, kad būtina įgyvendinti teisingą BŽŪP – ja turi būti užtikrintas darnus paramos paskirstymas ūkininkams visose valstybėse narėse ir tarp valstybių narių, didesnė teritorinė sanglauda ir laipsniškas eksporto subsidijų panaikinimas, tuo pačiu metu ES prekybos partnerėms laipsniškai panaikinant bet kokias eksporto subsidijas ir numatant kitas lygiavėrio poveikio eksporto priemones;

2011 m. sausio 18 d., antradienis

51. pripažįsta, kad pagal BŽŪP reformas buvo gerokai sumažintas ES žemės ūkio gamybos poveikis besivystančioms šalims panaikinus iš principo visas eksporto grąžinamąsias išmokas; ragina ES pripažinti, kaip svarbu remti besivystančių šalių žemės ūkio sektorius, ypač užtikrinti, kad žemės ūkiui būtų teikiama pirmenybė besivystančiose šalyse ir rengiant ES užjūrio vystymosi pagalbos biudžetą;

*

* *

52. paveda pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
